



## **CONTINUEM SUMANT**

### **Independència, Unilateralitat, Català i Països Catalans**

Solidaritat Catalana per la Independència és un moviment polític independentista, transversal, progressista, de base i radicalment democràtic. Continuem treballant i lluitant per la independència de la nació catalana i la creació d'un estat diferenciat jurídicament de la resta d'estats. La singularitat del nostre partit polític rau en la concepció primera que la independència de Catalunya està només en mans del poble català i en cap cas està supeditada a la decisió compartida d'altres estats o entitats supra-nacionals que limitin el nostre dret inalienable de decidir el nostre futur col·lectiu amb llibertat. La independència en sí mateixa és un dret i els drets s'exerceixen i s'exigeixen. La independència no ha de ser matèria de negociació ni de transacció i no se supedita a interessos de partit. Es negocien les condicions de la independència però mai el fet d'independentitzar-se.

Per Solidaritat, la nació catalana n'és una: la dels Països Catalans. Aquells països on la llengua catalana ha de ser l'única llengua vehicular de les administracions, l'escola i les institucions en general i protegint i fomentant l'ús de l'aranès. La nostra raó de ser continua sent: la independència de Catalunya i dels països catalans.

Solidaritat considera que les limitades o nul·les competències en política econòmica, laboral, fiscal, monetària, medi ambiental, etc,... impossibiliten que des de Catalunya ens puguem plantejar el model de país dintre del marc autonòmic. A més, el sistema de finançament de les autonomies ens escanya econòmicament. Per això, posem la independència com a prioritat de la nostra formació i la condició necessària per poder assolir qualsevol dels models econòmics i socials que es reclamen des de les diferents ideologies.

## **1. Anàlisi de conjuntura**

El projecte sobre la independència ha assolit una fita extraordinària en la història de Catalunya: la majoria absoluta en el Parlament de les forces que portaven la independència en el seu programa electoral i la constitució d'un govern amb el suport parlamentari suficient per portar-ho a terme. No hi ha dubte, per tant, que existeix el mandat democràtic explícit i necessari per aconseguir en 18 mesos, termini fixat per les pròpies forces polítiques guanyadores, la constitució del nou estatus jurídic de l'Estat català.

Des de Solidaritat Catalana per la Independència ens felicitem per aquesta fita social i política, aconseguida gràcies al compromís constant i reiterat de la majoria del poble català. Tanmateix, afirmem de manera clara que aquesta fita en sí mateixa no és suficient per poder constituir l'Estat català. No podem oblidar que si bé aquesta majoria social i política és la condició necessària per assolir la independència encara no és condició suficient, car cal implementar i fer efectiva aquesta majoria fins a la proclamació de la independència, el control del territori i les àrees estratègiques, i el reconeixement internacional del nou Estat català i la seva extensió a la resta dels Països Catalans.

És imprescindible, doncs, que l'independentisme desenvolupi en els propers mesos una estratègia adequada cap a fer efectiva la condició suficient: poder exercir de forma fiable la independència per part de les institucions i del poble català. En aquest sentit, encara queden importants interrogants que des de l'actual majoria política no obtenen una resposta satisfactòria: com es proclamarà la independència? Quan? Com es farà efectiu el control del territori i de les infraestructures estratègiques?

Des de Solidaritat tenim clar des de la nostra fundació que la proclamació de la independència ha de passar per una declaració unilateral d'independència (DUI) per part de la majoria de diputats i diputades del Parlament. Un acte unilateral, avalat per les urnes, que compta amb precedents i amb el reconeixement del Tribunal Internacional de Justícia que cap norma internacional en prohibeix el seu ús com a via per fer efectiva la voluntat majoritària del poble quan no són possibles altres

mecanismes democràtics com el referèndum. Aquesta DUI de moment no ha estat assumida pels nostres representants al Parlament.

Els dies des de la investidura del nou President de la Generalitat van passant i veiem consternats com va evolucionant, o millor dit involucionant, el projecte independentista del Govern i els partits de la coalició de Junts pel Sí. Durant els darrers dies de l'acord entre Junts pel Sí i la CUP semblava que s'havia assumit com a inevitable la unilateralitat com a concepte d'actuació política. Una vegada constituït el Govern i en declaracions de consellers i del propi President ens adverteixen que *la DUI no està prevista en el programa electoral de la coalició*. I més recentment frases com: *aquesta no és la legislatura de la independència, sinó la de la preparació de la nova República Catalana*, ens deixen del tot perplexos i preocupats.

La declaració d'inici del procés d'independència aprovada pel Parlament l'endemà de la seva constitució, reflecteix amb claredat que l'objectiu final és la constitució de la República Catalana com a Estat independent, i que s'ha d'iniciar un procés constituent. S'ha de considerar un avenç significatiu, tanmateix la mateixa declaració no especifica de quina manera ni quan serà proclamada aquesta independència ni fa cap menció a la resta de territoris de la nació catalana. El fet que l'endemà que el tribunal constitucional li apliqués la suspensió cautelar a petició del Gobierno de España, el propi Parlament presentés un recurs al propi Tribunal Constitucional, són fets que obren de bat a a bat la incertesa del procés i la desconfiança de la seva efectiva aplicació.

Observem com, una vegada més, l'estratègia del com i el quan es farà efectiva la independència no apareix de forma clara i es dilueix respecte al que expressaven els programes electorals dels partits que ara són al Parlament.

Els interrogants augmenten. Si no està prevista la unilateralitat i fem recursos als mateixos tribunals que ens impedeixen avançar i que volem desobeir indica que seguim participant i acceptant la mateixa legalitat que ara ens sotmet. Què faran quan el constitucional suspengui la creació de les estructures d'Estat? Com continuarem el nostre camí cap a la independència quan, per exemple,

siguin recorregudes les lleis que determinarà el Parlament per rescat dels més necessitats? I quan se suspenguin els enviaments de diners per considerar que s'estan utilitzant pressupostos per a delegacions a l'exterior? seguirem fent recursos eternament o algun dia direm prou?

A Solidaritat per la independència ho tenim clar: sense unilateralitat no hi haurà independència. L'Estat Espanyol i els partits majoritaris que el governen, ens han demostrat en innumerables vegades que no pactaran la secessió de Catalunya i tampoc acordaran la celebració d'un referèndum vinculant del poble català. Qui vulgui convèncer que es podrà fer un referèndum pactat, està enganyant a les persones de bona fe que voldrien aconseguir la independència per la via dialogada i amistosa. Nosaltres també ho voldríem, i tant que ho voldríem, segur que ens estalviariem molts entrebancs i maldecaps i ho fariem més ràpid, segur, però sabem que això no serà així, els fets, fins ara, que no les paraules, així ho demostren.

Des d'aquesta ponència política volem dir que la independència del nostre país és un dret que tenen tots els pobles amb una identitat, cultura i idioma propi. I el nostre ho és i a més a més serà el millor negoci que hem fet en la nostra llarga i tortuosa història. Ho podem fer i ho hem d'aconseguir, però no serà pactat. Hem d'estar disposats a assumir un conflicte amb l'Estat Espanyol, un conflicte pacífic, però un conflicte al capdavant.

Des de Solidaritat creiem, per tant, que encara ens queda feina política a fer. Hem d'exigir que es compleixi l'ambició política expressada en els programes electorals dels partits i coalicions independentistes i que aquesta ambició no es dilueixi una vegada constituït el Parlament i govern. Nosaltres hem d'estar disposats a contribuir en tot allò que se'ns requereixi per a la construcció del nou Estat català i cal una tasca de pressió a JuntsPelSí i la CUP, amb la finalitat d'acomplir la declaració aprovada al Parlament i l'aplicació del programa de JuntsPelSí, coalició a la qual SI ha donat suport. Per tant ens tindran al costat per tot allò que els calgui, i al darrere empenyent sempre, no permetent mai el dubte, el retrocés, l'estancament en la consecució de l'objectiu final, la independència.

### **Possibles escenaris de futur**

És interessant mirar de fer una previsió de quins són els possibles escenaris de futur d'aquí a 18 mesos per planificar l'acció que realitzarà SI en base a cadascun d'ells.

Un primer escenari, seria el d'algun tipus d'entesa entre el govern català i el govern espanyol. Aquest escenari seria més probable si finalment es conformés un govern espanyol format pel PSOE i Podemos amb el suport extern dels partits nacionalistes. Cal dir, que malgrat una major predisposició a l'entesa, aquest govern és poc probable que poses sobre la taula un referèndum d'independència. Tot i així, si que podria plantejar algun altre tipus de referèndum o concessió al nacionalisme català. En aquest cas, estaria a les mans dels partits catalans al Congrés -ERC i DiL- decidir si rebaixen totalment els plantejaments acceptant una proposta que no seria la independència. En aquest escenari SI hauria d'adoptar una posició molt crítica i de denúncia de les renúncies dels partits majoritaris dins l'independentisme. Seria un escenari propici per una recomposició de l'espai de l'independentisme. Tot i així, aquest escenari és el menys probable.

Un segon escenari, és que transcorreguts els 18 mesos que es va marcar JxSí per proclamar la independència, aquesta no s'hagi esdevingut. Enlloc d'això es convocarien eleccions -dites constituents-. Malgrat aquest fet, en l'escenari català, la percepció podria ser que el procés continua i que JxSí convoca aquestes eleccions per tal d'obtenir un nou mandat, ja que consideren que els 2 milions de vots no són suficients per proclamar la independència. Podrien fer veure que durant els 18 mesos han preparat totes les lleis i estructures d'estat per quan calgui proclamar la independència i que en cas de victòria de les forces independentistes es procedirà a proclamar la independència i encarar el debat constitucional. En aquest escenari, seria força probable que es repetís un resultat semblant al 27S -amb el perill d'un cansament de l'independentisme que fes baixar el suport-. De manera que de nou, els partits dels Sí superessin els del No, però que també hi hagués un percentatge de partits que no volen situar-se en cap dels dos bàndols, que eviti que cap de les dues opcions obtingui el 50% del total de vots. Aquest seria un escenari complicat per SI, ja que hauria de decidir si segueix donant suport al procés tal i com està concebut o optar per afrontar el repte d'uns comicis denunciant la dilació constant del procés d'independència. Aquest escenari, de nou

com ja va passar el 2012 i el 2015, no seria el propici per obtenir un resultat que ens permetés tornar al Parlament. Si ens basem en l'experiència dels darrers 3 anys de procés i en els inputs que arriben de l'acció i missatges que emet JxSí, és segurament l'escenari més probable. Per tant, sent-ne conscients, cal afrontar-lo amb temps i pensar quina és la millor estratègia. Només a través de la construcció d'eines de comunicació alternatives als grans mitjans del catalanisme serà possible plantar batalla d'aquí 18 mesos a l'escenari descrit anteriorment. També caldrà un treball constant amb d'altres organitzacions situades en l'espai de l'independentisme unilateral per tal de construir el relat que executar una independència unilateral en el context econòmic i polític en el que es mou Catalunya actualment és possible i és l'única manera que tenim per assolir aquest objectiu.

Finalment, un tercer escenari, el més positiu per l'independentisme, seria el fet que efectivament, JxSí, amb el suport de la CUP, tiessin endavant allò que ja duïen al programa i que van concretar en la declaració del 9N del 2015 i amb l'acord amb la CUP i iniciessin la ruptura unilateral amb l'Estat Espanyol. En aquest escenari, SI tindria el deure de posar-se al servei del govern català, per tal de col·laborar en tot allò que estigués a les nostres mans. Com a defensors de la independència unilateral, la nostra feina seria la d'estar a primera línia de lluita defensar el mandat del 27S i donar suport al govern català davant les envestides que segur hauria de suportar per part del govern espanyol.

## **2. Recursos estratègics per al discurs**

### **2.1 Mesures i discurs a nivell extern**

Per discurs extern s'entén el nostre missatge públic. El que volem transmetre i al qual volem donar-li visibilitat.

Solidaritat ha de ser la referència de l'independentisme unilateral de diversa procedència ideològica. Aquesta va ser la nostra raó fundacional i ha de seguir sent-ho. Aquest ha de seguir sent el nostre fonament i el fet diferencial que caracteritza la nostra proposta política. Com ja hem expressat en línies anteriors la convicció que la independència serà unilateral o no serà, no és una qüestió de màrqueting i publicitat a curt termini, és una creença raonada en fets. Aquesta convicció i discurs

sostingut en el temps és una fortalesa i una demostració de coherència a partir del qual anar eixamplant la base política i social del nostre projecte polític.

En aquest sentit, i ha dos projectes que de manera immediata s'han de posar en marxa:

- Eixamplar la base de suport a la unilateralitat amb organitzacions, partits polítics, associacions,... del país i de fora.
- Augmentar el nombre d'adherits per fer forta l'acció política.

És fonamental que SI intenti recuperar la transversalitat que va tenir en els orígens. S'ha d'aconseguir que altres formacions polítiques i entitats de la societat civil s'adonin que sense un projecte d'independència unilateral, la parsimònia i el retard en l'operativitat de les mesures implementades s'anirà perdent suport entre la població amb la consegüent debilitat social. Hem de sumar suports i complicitats.

Per començar, és prioritari que l'equip directiu sorgint del Congrés planifiqui tot un seguit de trobades i reunions amb altres entitats afins que eixampli la base política i social de la nostra proposta. A més a més, se'ns veurà com un element catalitzador i constructiu per mantenir l'entusiasme independentista i la il·lusió generada en la societat.

Al mateix temps hem d'estar presents en els mitjans de comunicació tot el que puguem. Sabem que és una tasca difícil i àrdua, per nosaltres sempre ho ha estat. Tanmateix, som aquí i no hem desaparegut. Es tornen a sentir veus entre les bases políticament actives i la gent de carrer que potser Solidaritat per la Independència tenia raó en molts plantejaments, potser podien semblar extemporanis en aquell moment, però que ara recuperen el vigor i l'actualitat.

Tenim l'oportunitat per ajudar a aconseguir la llibertat del nostre poble. També és cert que nosaltres també hem d'aprendre dels errors. El nostre missatge continua sent incòmode per les cúpules, ja que posa en crisi les estratègies acomodaticies i parsimonioses. El nostre missatge ha de ser clar i

contudent en el fons i temperat en les formes. Hem de sumar aquelles persones que, estant d'acord en anar per feina i no sotmetre's als dictats del Gobierno espanyol, demanen una actitud ferma però respectuosa.

Hem de ser capaços de trobar quina és la manera més efectiva de transmetre el nostre missatge en cada moment. Això implica una flexibilitat acceptada per tota l'estructura de la nostra organització incloent també l'adequació a nivell territorial i local. Les dinàmiques no són les mateixes al Principat que al País Valencià, Les Illes, la Catalunya Nord o en els municipis. Cal fer ús de la política quan volem tenir efectivitat política. Es pot ser suau per transmetre missatges de duresa conceptual, i de vegades també cal crear la polèmica, el discurs impactant o el xoc frontal si el moment i la transmissió de la idea així ho requereixen. Adaptació i flexibilitat sense perdre el fons.

La tàctica política també s'ha de basar en la recerca de complicitats amb tots aquells que apostin per la unilateralitat, ja que no estem ni estarem sols en el camí cap a la independència. La nostra experiència ens indica que sense establir contactes amb altres entitats o partits és difícil participar de les grans dinàmiques de país. En aquest anys de fortes tensions, molts dels ponts de diàleg inicials han estat destruïts. Per tant, cal ser generosos, en excés. Cal recuperar la confiança amb totes i cadascuna de les entitats favorables a la independència creant noves condicions que ho permetin. De manera activa, hem de proposar trobades, hem d'intercanviar parers i ens hi hem de relacionar amb fluïdesa. Hem d'exercir, des del seu costat, la nostra capacitat d'influència i propagar la idea de la unilateralitat com a via per assolir la independència. Ho hem de fer, però, sense perdre la nostra pròpia independència i llibertat d'actuació.

Solidaritat i els seus dirigents també han de crear les bases per a la col·laboració amb el cos d'intel·lectuals, opinadors i periodistes del país, que són els que en gran part acaben conformant l'opinió pública i publicada i que fins ara, llevat d'alguns casos puntuals, han mostra poca recepció al nostre projecte.



L'objectiu final ha de ser el de generar un cos polític, social i de debat on la unilateralitat sigui el focus principal i l'element desllorigador de l'entorquiment que intentarà la jurisdicció espanyola i els poders fàctics del propi principat ens voldran portar.

Pel que fa al discurs teòric, la ponència aprovada en l'Assemblea del mes de novembre del 2014, on definim la unilateralitat i el concepte de nació catalana, és plenament vigent i ha de seguir sent el nucli de les nostres propostes tècniques. Som un partit progressista i estem compromesos amb: la regeneració democràtica, la justícia social, la lluita contra la corrupció i la transparència de l'acció pública i preocupats per les classes desfavorides.

## 2.2 Mesures i discurs a nivell intern

Per discurs intern ens referim al que es transmet des de les estructures del partit cap a elles mateixes i cap als adherits i simpatitzants. És fonamental per al bon funcionament de l'organització del partit, la cohesió dins l'organització i l'estímul de la nostra capacitat d'acció a través dels nostres adherits. És necessari dotar-lo d'un esquelet conceptual que reforci i doni forma a com ens veiem nosaltres mateixos.

Solidaritat és una EINA de l'independentisme unilateral. Així ha de ser percebuda per tots els seus integrants. Com a eina, ha de ser utilitzada sense límit, en la consecució de l'objectiu que és la independència de facto, assolida, no imaginada. Hem de ser capaços d'acceptar que si en el camí d'aquest objectiu, Solidaritat es transforma, es redueix o es destrueix, però s'avança, bon ús haurà tingut. La perpetuació del partit "per se" o la dissolució per conservar-ne bons records, no aporten res a la independència. El que dignifica i dona tot el sentit a l'entitat no és acabar bé, o tenir la raó, o ser els més perspicaços, sinó avançar el màxim possible cap a l'objectiu i aconseguir-lo.

La cohesió dels adherits ha de ser el gran objectiu de l'acció interna a partir de ja mateix. Els adherits de solidaritat ens podem considerar persones madures políticament. La participació, la implicació i la presència dels adherits en les decisions i estratègies és fonamental per aconseguir que persones madures políticament se sentin part del projecte i compromeses.

Cal presentar una imatge forta, capaç d'atreure gent amb ganes de treballar, oberta a tothom i sobretot, que encoratgi també a aquells adherits que davant les pròpies mancances i la conjuntura política hagin disminuït la seva activitat. Us necessitem a tots i a totes per assolir el nostre objectiu. Cal obrir espais de comunicació entre les estructures a tots nivells.

En aquest sentit el web de SI ha de ser una eina important de comunicació amb la societat i ha de ser l'instrument més potent de participació dels adherits en les iniciatives, font i contrast d'idees, transmissor de missatges en tots els sentits. S'ha d'obrir de manera immediata un espai privat de l'adherit al web per fer partícips a tots els militants, de l'actualitat, del debat polític intern, dels contactes establerts, dels acords de l'executiva, i de consultes internes per compartir i rebre les idees i propostes enriquidores de cada moment.

L'organització interna ha d'acompanyar aquest propòsit i ha d'evolucionar cap a estructures més planes, més flexibles, més àgils i de decisions col·legiades. En aquest Congrés es presentarà un nou model organitzatiu més adaptat a la nostra realitat actual.

L'anàlisi interna de la nostra tasca ha de tenir en compte sempre aquest dos elements: som una eina i som útils. La nostra feina s'ha de considerar vàlida si aconsegueix provocar, donar idees, obrir debats, en definitiva, estimular l'independentisme. Aquesta és la nostra mesura de l'èxit.

Davant de les dificultats externes i internes, hem de recordar que és el nostre deure patriòtic bastir un projecte unilateral més enllà de la visibilitat, més enllà de la recompensa social. Les nostres idees s'ha demostrat que es transmeten. Els nostres postulats i la defensa que en fem han condicionat de manera objectiva i objectivable l'actuació d'altres partits. Fins a assolir la independència, s'ha de treballar excepte en el cas improbable i d'obligada demostració, que dissoldre's o aturar les activitats beneficiï indiscutiblement la nostra causa.

### **3. Propostes d'accions formatives externes**

Des de Solidaritat pretenem analitzar el moment polític actual, tot avaluant la capacitat operativa de l'organització, per ser útils al nostre país. Creiem que els nostres adherits, i la ciutadania en general, necessitem referents de política comparada que ajudin a normalitzar els mecanismes que porten fins a la Independència en contextos on s'han assolit les Independències per la via unilateral.

L'independentisme unilateral ha de ser capaç d'exposar en detall com cal dur a terme una independència de forma unilateral. Com es garanteix el pagament de factures del govern en el moment d'impàs entre la independència i la capacitat de recaptació efectiva dels impostos? Com s'obliga a les entitats bancàries a aplicar els embargaments bancaris que ordeni l'administració catalana i no els que ordeni l'administració espanyola? Quina és la millor estratègia per garantir que el govern té el control sobre el poder coercitiu? Quina estratègia cal seguir en cas que algun cos policial espanyol s'enfronti a les forces policials catalanes? Cal que siguem capaços de respondre aquestes preguntes i moltes d'altres que la majoria d'independentistes ni tan sols s'han plantejat, i que si ho han fet no han tingut resposta concreta d'altres partits polítics, rau en l'imaginari popular la resposta a les preguntes de; com es farà la Independència?, que passa immediatament després de la declaració?, com serà el període de transició Nacional?, quin nou model polític, econòmic i social es conformarà?, quines son les garanties Jurídiques d'aquest període transitori?, etc.

Formar als adherits i contribuir en la formació de la ciutadania, fomentar aquest debat i donar-hi respostes és una eina clau per influir en el govern català per engegar un procés unilateral real. La millor manera de solidificar aquest projecte entre els seus impulsors i entre l'independentisme en general és cercar en la política comparada internacional.

És per això que des de Solidaritat apostem per la realització, de manera regular, de conferències nacionals sobre la unilateralitat en la qual participaran actors i experts internacionals que coneguin o hagin viscut en primera persona processos d'independència unilateral d'altres països del món. Per tal de promocionar les conferències i posar a disposició dels catalans tota la informació generada,

s'obrirà dintre del web de SI un espai dedicat amb tota la informació, com també es promourà la presència al carrer i l'acció de base. Per tant, a més de promocionar les conferències i bastir els continguts generats, ha de servir com a contingut digital del procés d'independència unilateral. Oferim treballar plegats amb aquelles entitats que tinguin els mateixos objectius per materialitzar aquest treball com a oferta política institucional.

A tall d'exemple, proposem les següents jornades d'anàlisi política:

- Estudi Jurídic del Dictamen del Tribunal de la Haia respecte de Kosovo. Aplicabilitat al cas català. Estudi dels models d'Independència unilateral. Supòsits d'èxit i fracàs: causes i estratègia catalana.
- Negociació internacional. Requisits per formar part d'organismes internacionals. ONU, Unió Europea, Consell d'Europa, Unesco, ... Estratègia catalana i política comparada.
- Unilateralitat Fiscal. Necessitats financeres inicials, línies de finançament i Agència Tributària catalana. Com encarar els 100 primers dies de DUI. Pensions. Sistema transitori. Models comparats
- Control de l'ordre públic. Reacció democràtica de la ciutadania en suport de les institucions.
- Model Bancari Independent. Mesures transitòries de Garantia ciutadana
- Control territorial, fronteres, transit duaner de mercaderies i persones.
- Control de les telecomunicacions (TV, Ràdio i Internet)

S'impulsarà un espai a la xarxa per a experts de prestigi que apostin per la unilateralitat. Aquest espai estarà format per un equip de redacció de reconegut prestigi, i es finançarà amb ingressos provinents de publicitat i patrocini en el qual nosaltres hi contribuïrem.

En l'escenari actual, fins a arribar a la data límit de 18 mesos marcada en el full de ruta de Junts pel Sí i la CUP, caldrà que l'independentisme unilateral treballi per enfortir els moviments que atorguen sobirania al nostre país. Un exemple és el moviment de sobirania fiscal, el qual ja fa més de 3 anys que està en marxa, però no ha quallat socialment per la manca de suport institucional que ha tingut.



També caldrà estar amatents a possibles accions del govern espanyol per bloquejar l'autogovern de Catalunya o inhabilitar membres del govern o del Parlament. En cas que un fet d'aquests s'esdevingui pot ser la guspira que encengui el poble català i produeixi el moment de ruptura que ens dugui cap a la independència. Finalment, caldrà prioritzar les accions que empenyin cap al compliment del full de ruta que ha marcat Junts pel Sí que planteja la proclamació de la independència abans de juliol de 2017.